

JUSTITISMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. marts 2015
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Jacob Guldborg Ras-
mussen
Sagsnr.: 2015-0030-3080
Dok.: 1494741

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 440 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. februar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Sidsel Kathrine Møller

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 440 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere REU alm. del - bilag 172, herunder de nævnte forslag om kalibreringsrapport og billeddokumentation.”

Svar:

1. I spørgsmålet henvises til en henvendelse af 6. februar 2015 fra Jens Jørgen Kjær vedrørende en konkret sag om pålæggelse af en kontrolafgift for at have parkeret i strid med vilkårene for parkering på et offentligt tilgængeligt privat parkeringsområde.

Det anføres bl.a. i henvendelsen, at det vil styrke retssikkerheden, hvis der stilles krav om, at private parkeringsselskaber skal fremlægge en kalibreringsrapport fra en uvildig tredjepart, der viser, at de ure, som benyttes i parkeringsvagtens udstyr, fungerer korrekt og ikke kan manipuleres, og at der bør indføres krav om, at parkeringsselskabet skal kunne fremvise billeddokumentation for tidspunktet for observation af bilen.

2. Justitsministeriet skal indledningsvis bemærke, at ministeriet af principielle grunde ikke udtaler sig om konkrete sager, der behandles ved eller er afgjort af domstolene.

Justitsministeriet kan imidlertid generelt oplyse, at etablering af parkeringsrestriktioner og udførelse af parkeringskontrol på en privat parkeringsplads som udgangspunkt er et rent privatretligt anliggende. Ejeren af et privat område kan som led i sin almindelige rådighed over ejendommen bestemme vilkårene for brugen af parkeringspladsen, herunder f.eks. at der opkræves et beløb (en ”kontrolafgift”) for overtrædelse af de pågældende vilkår for parkering.

Når en bilist parkerer på et privat område, antages det, at bilisten som udgangspunkt accepterer de opstillede parkeringsrestriktioner. Dette gælder dog kun, hvis vilkårene ikke generelt vurderet er urimelige, og alene, hvis vilkårene fremgår af skiltningen på en klar og forståelig måde på det pågældende sted.

Opstår der tvist om berettigelsen af en kontrolafgift, må grundejeren (eller et privat parkeringsselskab) indbringe sagen for domstolene og her gøre kravet gældende. Bevisbyrden for, at kontrolafgiften er pålagt med rette, påhviler i den forbindelse grundejeren (eller et privat parkeringsselskab).

Sådanne sager behandles ved de almindelige domstole efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39 om behandlingen af sager om mindre krav (den såkaldte småsagsproces).

3. Justitsministeriet skal bemærke, at parkering på private parkeringsområder er behandlet i rapporten ”Bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet” afgivet i juni 2013 af en arbejdsgruppe nedsat under Justitsministeriet. Rapporten blev den 27. juni 2013 fremsendt til Folketingets Retsudvalg, jf. REU (Alm. del – bilag 342). Arbejdsgruppens kommissorium bestod bl.a. i at overveje, hvordan det sikres, at der i hvert enkelt tilfælde kan fremlægges dokumentation for, at en parkeringsregel eller et parkeringsvilkår er overtrådt.

Under rapportens pkt. 4.4.1, side 176, er der om de gældende krav til dokumentationen for overtrædelse af parkeringsvilkår på private parkeringsområder bl.a. anført følgende:

”I lighed med hvad der gælder for det offentlige område, jf. ovenfor under pkt. 3.2.1, er der ikke fastsat specifikke regler om fremlæggelse af dokumentation for, at et parkeringsvilkår er overtrådt i forbindelse med pålæggelse af en privat parkeringsafgift. Også for private parkeringsafgifter er det således i sidste ende op til domstolens almindelige frie bevisvurdering i det konkrete tilfælde at fastslå, om et givent vilkår for anvendelsen af en parkeringsplads er overtrådt eller ej. Afgørelsen af, hvorvidt en parkeringsafgift i øvrigt med rette har kunnet pålægges eller ej, herunder om et vilkår for parkering overhovedet er en del af aftalen mellem parkanten og den private grundejer/parkeringselskabet, og om vilkåret er gyldigt, hører ligeledes i sidste ende under domstolene.”

Om behovet for at indføre nærmere krav til dokumentationen for en kontrolafgifts retsmæssighed er der under rapportens pkt. 4.4.2, side 178, bl.a. anført følgende:

”Det er derfor ved overvejelserne om dokumentation for en kontrolafgifts retmæssighed (i lighed med overvejelserne på det offentlige område) arbejdsgruppens opfattelse, at spørgsmålet om, hvad og hvor meget der skal oplyses over for parkanten – og ikke mindst, hvad parkanten skal have udleveret af materiale om den pågældende kontrolafgift – bør indgå ved vurderingen af, hvilke krav der skal stilles til dokumentationen. Det skyldes, at dokumentationskravene har afgørende betydning for parkantens mulighed for at vurdere, om kontrolafgiften er pålagt med rette eller ej, og dette gælder, uanset om der er tale om kontrolafgift pålagt af det offentlige eller en privat

aktør.

Det vil derfor også på det private område være væsentligt, at parkeringsvagten noterer, hvilke undersøgelser der er foretaget forud for pålæggelse af en kontrolafgift, da det ellers kan være vanskeligt efterfølgende at dokumentere over for parkanten og eventuelt domstolene, at kontrolafgiften er pålagt med rette.”

For så vidt angår arbejdsgruppens overvejelser om, hvorvidt der bør være et ufravigeligt krav om fotodokumentation for en kontrolafgifts retmæssighed, er der under rapportens pkt. 4.4.2, side 179, endvidere anført følgende:

”Der kan i den forbindelse henvises til arbejdsgruppens overvejelser i forbindelse hermed på det offentlige område, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor [se nedenfor]. Idet det er arbejdsgruppens opfattelse, at fotos i meget stort omfang kan være med til at skabe sikkerhed for en tilstrækkelig dokumentation for en pålagt kontrolafgift, henstiller arbejdsgruppen derfor til, at de private parkeringsselskaber, i det omfang det er muligt og formålstjenligt, anvender fotos.

Afslutningsvist bemærker arbejdsgruppen, at det i forbindelse med spørgsmålet om dokumentation også på det private område må erindres, at det grundlæggende er i grundejerens/parkeringssselskabets interesse at tilvejebringe et tilstrækkeligt sikkert dokumentationsgrundlag, for at undgå flest mulige klager og at domstolene underkender kontrolafgiften.”

Om generelle dokumentationskrav for en pålagt parkeringsafgift på det offentlige område er der under rapportens pkt. 3.2.2, side 143, bl.a. anført følgende:

”Arbejdsgruppen har desuden overvejet, om der bør indføres mere generelle krav til dokumentation for overtrædelse af reglerne om parkering og standsning i de enkelte tilfælde. Navnlig i lyset af, at spørgsmålet om, hvorvidt en overtrædelse konkret har foreligget i sidste instans henhører under domstolene, hvor bevisbedømmelsen er fri, har arbejdsgruppen imidlertid ikke fundet grundlag herfor.”

4. Arbejdsgruppens rapport dannede baggrund for lov nr. 169 af 26. februar 2014 om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap mv. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), hvorved bl.a. bestemmelsen i færdselslovens § 122 c blev indsat.

Det er i § 122 c, stk. 1, fastsat, at kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kun – medmindre der gælder et generelt og tydeligt markeret forbud mod parkering på området – kan pålægges, hvis dette er tydeligt tilkendegivet på stedet. Det følger af § 122 c, stk. 2, at justitsministeren fastsætter regler om, hvordan tilkendegivelse efter stk. 1 skal gives. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om, hvilke oplysninger den, der udsteder en kontrolafgift, skal give om grundlaget for afgiften.

Med hjemmel i § 122 c, stk. 2, har justitsministeren ved bekendtgørelse nr. 202 af 28. februar 2014 om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder fastsat regler om bl.a., hvordan tilkendegivelse efter bestemmelsens stk. 1 skal gives, og om, hvilke oplysninger den, der udsteder en kontrolafgift, skal give om grundlaget for afgiften.

I bekendtgørelsens § 2, stk. 1, er der bl.a. fastsat krav om, at en meddelelse om, at kontrolafgift er pålagt, skal indeholde oplysninger om de(t) overtrådte parkeringsvilkår, tid og sted for observationen, køretøjets registreringsnummer og andre væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund ved pålæg af kontrolafgiften.

Der er således som opfølgning på arbejdsgruppens rapport ved lov og administrativ forskrift fastsat nærmere regler for kontrolafgifter ved parkering på privat område, herunder krav til indholdet af meddelelser om pålæg af kontrolafgift på private parkeringsområder. I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger som gengivet ovenfor under pkt. 3 har Justitsministeriet imidlertid ikke fundet grundlag for at indføre bestemte krav til dokumentationen for en privat kontrolafgifts retmæssighed, herunder krav om fremlæggelse af kalibreringsrapporter eller billedokumentation.